

19.kapittel – Ikke for deres skyld (Jesaja kap.28;1 – 35;10)

"Ikke for deres skyld gjør jeg det, sier Herren Herren, det skal dere vite! Dere skulle skjems og skamme dere over deres ferd, Israels hus!" (Esek.36;32). Ingen, ikke engang Abraham eller Daniel, kan stå foran Gud og heve sin egen rettferdighet. Den "uklanderlig og rettskaffen mann" Job, måtte lære denne sannhet ved livets bitre erfaringer. Den eneste måte vi kan nærmere oss Gud er gjennom Jesus Kristus, den rettferdige mellommann mellom Gud og mennesker (1.Tim.2;5).

Jesaja viste Israel denne sannhet også: "Ve den stolte kransen om hodet på drankerne i Efra'im ..." (kap.28;1). Både prest og profet var falt fra Gud (v.7) og folket ville ikke høre (v.12). Men de allikevel regnet seg for å være Guds utvalgte folk som hadde "gjort en pakt med døden" (v.15). Moselov var virkelig en tuktemester til å lære dem om Messias (Gal.3;24). Han som loven talte og vitnet om; han som ville komme i tidens fylde. "Se, jeg har lagt i Sion en grunnstein, en prøvet stein, en kostbar, fast hjørnestein. Den som tror, haster ikke." (v.16).

Guds hensikt i Kristus er den eneste sikre grunnstein vi kan bygge på. Det er ikke for vår skyld, men vi kan få del i denne hensikt ved troen på Kristus og lydighet mot Guds befalinger.

Ikke alle israelittene var en del av "Guds Israel". Bare de som hørte Guds lov, levde etter Guds forskrifter og bud og som så Messias med troens øyne; han som skulle komme og som allerede var skjult tilstede i Guds ord. Abraham gledet seg over dette budskap (Joh.8;56). David talte om ham og sa, dette er "all min frelse og alt godt." (2.Sam.23;5).

Men Israel ville ikke høre og da Messias ble åpenbart, korsfestet de ham. Guds rike var derfor tatt fra dem og gitt til hedningene på samme betingelser – troen og lydighet. Jesaja advarte Israel at dette ville skje. "Ja, ved folk med stammende lepper og på et annet tungemål skal han tale til dette folket." (Jes.28;11 og 1.Kor.14;21).

Juda kunne ikke rose seg heller: "Ve Ariel! Ariel, du by hvor David slo leir!" (kap.29;1). De hadde gudfryktighetens skinn, idet de ofret de lovbestemte offer (v.1), men de fornektet dens kraft. "Og Herren sier: Fordi dette folket holder seg nær til meg med munnen og ærer meg med leppene, men hjertet er langt borte fra meg, og deres frykt for meg er et menneskebud som de har lært." (v.13).

Der hvor menneskelige tanker og lærdommer får fritt spill, blir Guds ord forsømt. Men Gud lar seg ikke spotte. Han ville gjøre deres visdom om til dårskap (v.14) slik at Guds Ord ville bli en lukket bok for dem (v.11) inntil han igjen utøser nådens ånd over dem. "De skal lære forstand, de som fór vill i sin ånd. Og de som knurrer skal ta imot lærdom." (kap.29;24).

De hadde gjort opprør, stolt på Egypt istedenfor Gud og nektet Guds profeter å tale (kap.30;1-2 og v.10). Profetene var sendt til å kalle dem tilbake til Gud. "Dersom dere vender

om og holder dere i ro, skal dere bli frelst. I stillhet og i tillit skal deres styrke være. Men dere ville ikke." (kap.30;15).

I virkelighet hadde de falt fra Gud og Gud ville, med Jesu komme, henvende seg til hedningene. Israel ville bli forherdet (de ydmyke iblant dem ville fremdeles bli Guds folk) inntil hele Israel igjen blir ført tilbake til paksambånd med Gud, på den tid når de vil se på ham "som de har gjennomstunget." (Sak.12;10).

"Med rettferdighet skal kongen regjere"

"Likevel lengter Herren etter å være nådig mot dere. Derfor reiser han seg for å vise dere miskunn. For Herren er en rettens Gud. Salige er de som venter på ham! For du folk som bor på Sion, i Jerusalem, du skal ikke bli ved å gråte. Han vil være deg nådig når du roper. Når han hører det, svarer han deg. Herren skal gi dere nødens brød og trengselens vann, men da skal dine lærere ikke mer skjule seg, men dine øyne skal se dine lærere." (v.18-20). Disse lærere vil bli ingen ringere enn Herren Jesus og de oppstandne hellige. Jesu vil komme tilbake til jorden og de som hører ham til vil "regjere med ham i tusen år." (Åp.20;6). Jesaja beskriver dette med vakre ord: *"Se, med rettferdighet skal kongen regjere, og stormenn skal styre etter rett ... Da skal de seendes øyne ikke være blinde, og de hørendes ører skal være lydhøre... Rett skal bo i ørkenen, og rettferdighet skal ha sitt hjem på den fruktbare marken. Rettferdighetens verk skal være fred. Og rettferdighetens frukt skal være ro og trygghet til evig tid." (kap.32;1-17).*

Denne stor forandring vil ikke skje overnatt. Som jødene misbrukte Moseloven, så har de kristne misbrukt Kristi lov. Vi har sett hvordan Guds straffedommer kom over Israel og Guds profeter har også varslet nasjonene om den kommende dom. *"Kom hit, dere hedningefolk, og hør! Dere folkeslag, gi akt! La jorden og alt som fyller den, høre det, jorderike og alt som gror der! For Herrens vrede er over alle hedningefolkene, hans harme er over hele deres hær. Han slår dem med bann, overgir dem til å slaktes ned." (kap.34;1-2).* Jesaja bruker her det samme slags profetiske språk som han gjorde før i kap.13, men det er ikke denne gang slik at solen vil formørkes for så å skinne igjen, som da mederne slo Babel. Denne gang vil hele de nåværende regjeringssystemer og hele verdens livsmåte forandres. *"Hele himmelens hær skal smuldre bort. Himmelen blir rullet sammen som en bokrull, og all dens hær skal visne og falle ned, som bladet faller av vintreet og det visne løv av fikentreet." (v.4).*

Jødene fiender, personifisert i Edom (kap.34;5), vil høste som de har sådd, og Gud vil få det siste ord. *"For det kommer en hevners dag fra Herren, et gjen-gjeldelsens år for Sions sak." (v.8).*

Løgnens tilfluktsted vil bli tatt bort og Herren vil komme som dommer, forløser og frelser. Guds velsignelse vil bringe *"nye himler og en ny jord, hvor rettferdigheten bor."* Jesaja beskriver dette Guds rike i sitt vidunderlige 35nde. kapittel. *"Ørkenen og det øde land skal glede seg. Ødemarken skal juble og blomstre som en lilje. Den skal blomstre og juble, ja, juble og synge med fryd ... De skal se Herrens herlighet, vår Guds prakt ... Da skal de blindes øyne åpnes, og de døves ører lukkes opp. Da skal den lamme springe som en hjort, og den stummes tunge juble. For kilder bryter fram i ørkenen, og bekker i ødemarken Det skal være en ryddet vei, og den skal kalles den hellige vei ... Herrens forløste skal vende tilbake og*

komme til Sion med frydesang. Evig glede er det over deres hode. Fryd og glede skal de nå, sorg og sukk skal fly." (Jes 35;1-10).

Dette vil ikke skje for vår skyld, men vi kan få del i denne Guds hensikt. Hvem er så disse Herrens forløste? *"Den som vandrer i rettferdighet og taler det som rett er, som forakter det som vinnes ved urett og vold, som rister sine hender så han ikke rører ved gaver, som stopper ørene igjen for ikke å høre på blodråd, og som lukker øynene for ikke å se på det som ondt er, han skal bo på høye steder ... Dine øyne skal skue Kongen i hans herlighet, de skal se et vidstrakt land. (kap.33;15-17).*

ⁱ Ariel betyr "Guds løve", og brukes her om Jerusalem.